

kvindesyn, at man først og fremmest opfatter det som morens rolle og ikke farens rolle at være derhjemme, tilsammen gør, at vi har en skævhed på området. Og den skævhed kommer vi ikke til livs med en blindt forlænget barselorlov. Den kommer vi kun til livs ved systematisk at sørge for, at vi har en lovgivning, der tilgodeser både moren og faren i alle henseender.

Det er det, regeringen ikke ønsker at gøre. Derfor bakker vi selvfølgelig op om De Radikales forslag i dag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil godt lige starte med at sige, at jeg alligevel er glad for noget af det, fru Mette Frederiksen sagde om naturlovene. Jeg er nemlig glad for, at kvinden kan blive gravid, og den naturlov kan vi ikke lave om på.

Forslaget, som Det Radikale Venstre har fremsat, pålægger regeringen at fremsætte lovforslag om at hæve godtgørelsen til gravide kvinder, der fyres uberettiget. I lov om ligeberettigelse står der, at godtgørelsen ikke kan overstige 78 ugers løn. Ifølge HK Industri var prisen for at fyre en gravid i 1995 minimum 6 måneders løn. Sådan er det åbenbart ikke længere, da tre landsretsdomme på 3 måneders godtgørelse og en dom på 4 måneders godtgørelse er udtryk for ændret retspraksis.

Det har aldrig været Dansk Folkepartis mening, at en arbejdsgiver skulle kunne afskedige en gravid på grund af graviditeten. Sker det, bør det derfor også udløse en rimelig godtgørelse, så arbejdsgiveren tænker sig om mere end én gang, før en gravid afskediges. Det må ikke være sådan, at en fyring er den billigste løsning for en arbejdsgiver. Det bør være sådan, at fyring er det sidste, en arbejdsgiver tænker på, når en ansat kommer for at meddele, at hun er gravid eller skal på barselorlov, og det sidste gælder både mand og kvinde.

Faktisk er det sådan, at muligheden for erstatning efter § 16 er op til 78 ugers løn. Derfor burde loven være god nok, som den er, hvis ellers den blev udnyttet efter hensigten af det danske retsvæsen. Men da der tilsyneladende er indført en retspraksis, hvor godtgørelsen bliver mindre og mindre, kan jeg kun give forslagsstillerne ret i, at der bør holdes øje med, hvad der sker med loven især i lyset af den nye barselorlov på 1 år. Her kan man måske forestille sig, at der ville

være nogle arbejdsgivere, der ville gøre brug af en afskedigelse af den gravide eller af kvinder og mænd på barselorlov noget oftere, end det sker i dag.

Det har ikke været hensigten, og derfor kan der være behov for en forebyggelse af den mulighed. Hvordan det skal ske, kan man altid diskutere. Om det skal være en forhøjelse af maksimumsgrænsen på 78 ugers løn, eller der skal fastsættes en absolut minimumsgodtgørelse, kan være svært at bedømme. Det kunne jo også være, at loven var god nok, men at det er rettens udmåling af godtgørelsen, det er galt med, på samme måde som i andre strafudmålinger, hvor retten ikke udnytter muligheden for at give hårde straffe og i stedet dømmer for mildt.

Den gravide skal også i højere grad være opmærksom på oplysningspligten til arbejdsgiveren, så der ikke opstår misforståelser, der skyldes manglende oplysning. Ligeledes bør den gravide være opmærksom på, at det er nødvendigt at oplyse, om hun er gravid ved ansættelse, da hun ellers kan forvente, at det vil kunne give problemer med arbejdsgiveren og dermed medvirke til afskedigelse og måske en manglende godtgørelse.

Hvad løsningen skal være, kan være svært at sige. Vi er ikke uenige med forslagsstillerne, men loven burde være god nok, som den er. Men Dansk Folkeparti vil opfordre regeringen til at følge godtgørelsesniveauet nøje i forbindelse med afskedigelse på grund af graviditet og barsel, og skulle det vise sig, at godtgørelsen ligger for lavt, så må vi forvente, at regeringen vil være med til en ændring af loven.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har jeg kun to korte bemærkninger, først hr. Anders Samuelsen og derefter fru Mette Frederiksen.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Tak for en meget klar ordførertale i den forstand, at der jo ikke er tvivl om – som jeg hørte det – at Dansk Folkeparti mente, at godtgørelsesniveauet på nuværende tidspunkt i retspraksis er for lavt. Der er sket et fald, som det blev påpeget af Dansk Folkepartis ordfører, og derfor er det for lavt på nuværende tidspunkt.

Derfor kan vi altså konkludere, at der er et problem her, og et problem, som Det Radikale